

Det er altså et klart signal fra USA's nuværende præsident, som har fået så mange på hatten af forespørgselspartierne i dag, hvor han altså viser, at han går ind for nedrustning og ikke det modsatte.

Det, som forespørgselspartierne og Greenpeace, som vi har fået en henvendelse fra, og lignende kræfter er ude på, er, at Danmark skal sige ikke bare til nu, men sige fra på nuværende tidspunkt. Vi skal give et signal om, at vi ikke ønsker, at man skal fortsætte med at forske i denne idé om dette antimissilvåben.

Det kan jeg ikke forstå, for som så mange har været inde på, ved vi jo ikke meget om det endnu, men én ting er da sikker, nemlig at der jo er tale om et forsvarsvåben. Der er jo ikke tale om et angrebsvåben. Skulle man virkelig lade være at undersøge, at forske, at fordybe sig i og søge at fremskaffe så mange forsvarsvåben som muligt – hvad er det for noget?

NATO er jo en forsvarsalliance og har aldrig fungeret som andet, og vil jo aldrig med vores gode vilje komme til at fungere som andet, og der er heller ikke nogen af de andre allierede, der ønsker det. Men det ville da være kritisabelt, hvis en nation, der har kapacitet til det både økonomisk og videnskabeligt osv., undlod at undersøge: Er det muligt at frembringe nye forsvarsvåben, der er med til at sikre freden og stabiliteten i verden?

Hvordan kan man tage stilling til noget, man ikke aner, hvad bliver til. Vi hørte jo i går en amerikansk ekspert sige – og der er en anden af ordførerne, der har været inde på det – at der er en 10-års-horisont på at se, hvad det hele udvikler sig til. Vi aner altså slet ikke, om det kommer til at involvere Grønland. Nogle siger sådan, andre siger noget andet. Det hørte vi også ved høringsen. Men vi kan da ikke tage stilling til sådan noget.

Jeg mener, det er forkert at sige, at det her giver anledning til våbenkapløb. Det burde det i hvert fald ikke gøre, for det er et forsvarsvåben, det drejer sig om.

Det burde heller ikke være nogen provokation, for det er et forsvarsvåben, det drejer sig om. Men jeg erkender da blankt, at mange opfatter det sådan. Rusland og Kina tillader sig at sige, at vores tavshed opfattes som støtte, og de tillader sig at sige, at USA's undersøgelse af frembringelse af nogle gode forsvarsvåben er en provokation og starten til et våbenkapløb. Og da det altså er sådan, at de opfatter det sådan, eller i hvert fald påstår, at de opfatter det sådan – det

behøver jo ikke være den skinbarlige sandhed – så er det selvfølgelig en realitet i debatten, og den må vi forholde os til. Derfor siger vi: Jamen lad os gå i dialog med dem.

USA har jo accepteret at gå i dialog med dem, med Kina og med Rusland og med hvem der ellers vil blande sig, og det er helt oplagt for CD, at sagen allerførst, når den er moden nok dertil, skal drøftes i NATO i den alliance, som vi sammen med USA og så mange andre er medlem af.

Det er klart, at så vil også Grønlands interesser, som det er Danmarks, den danske regerings og Folketings opgave at varetage, komme allerforrest ind i billedet, og derfor har en dansk debat da en ganske særlig interesse. Men jeg vil bare advare imod den helt skrupforkerte timing, som venstrefløjen i dette hus har ved gang på gang at rejse den debat, som slet ikke er moden til at blive rejst på nuværende tidspunkt.

For det er en debat, der som overskrift skulle have: Hvis, såfremt, ifald. Fra CD's side er overskriften en anden. Den hedder: NATO.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Melchior henviste jo til, at præsident Clinton i sin tid fremlagde et ganske vist mindre projekt om missilforsvar, og så mente hr. Melchior, at så havde vi behandlet præsident Bush for hårdt.

Men jeg skal bare gøre hr. Melchior opmærksom på, at det altså har haglet ned med kritik i USA fra demokratiske senatorer på grund af hans tale om et nationalt missilforsvar. Det har haglet ned med kritik.

Så det er altså noget, som demokratiske senatorer siger på samme vis, som vi andre gør her i Folketinget. Hr. Melchior kan læse i New York Times, at de demokratisk valgte senatorer nu ikke længere føler sig forpligtet af det forslag, som Clinton fremlagde, for de mener, at Bush har kørt sagen af sporet.

I USA er der altså en debat, fordi man udmærket godt er klar over, at en meget stor del af vælgerne i USA slet ikke støtter det galimatias, som præsident Bush har kastet sig ud i.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg er da udmærket klar over, at der er en del demokrater, der har det anderledes, og som ser sådan på det, som hr. Albrechtsen refererede.

Nu er et amerikansk parti jo ikke sammenligneligt med et dansk parti. USA med 300 millioner mennesker har kun to partier, men disse be-